

Abstrakt

Arabské lexikální výpůjčky jsou přítomny v mnoha slovanských jazycích. I do českého jazyka pronikly, a nadále vstupují, arabská slova. Těmto výpůjčkám v českém jazyce, tedy arabismům, byla věnována pozornost v předešlých výzkumech, ač v malé míře. Tento výzkum se soustřeďuje na současnou vrstvu arabismů, kterým se předešlý výzkum nevěnoval. Konkrétně se pak práce zabývá jejich sémantikou. Autor si klade otázku, zda současné výpůjčky z arabštiny v češtině prochází změnami významu a pakliže prošly změnami, autor se ptá, jakými. Tuto otázku zodpovídá na základě komparace jejich významu vyvozeného z kolokací, do kterých vstupují v korpusech. Pomocí Českého národního korpusu (ČNK) autor nejprve vytvořil seznam současných arabismů a následně jejich kolokace zkoumal v českém korpusu SYN12 a arabském korpusu The Arabic Web Corpus (artent18). Z výzkumu vyplývá, že většina současných arabismů (12/18) neprošla významnou změnou významu. U všech slov, která změnou prošla (6/18) došlo k zúžení významu. Kromě změny významu jeho zúžením, dvě slova (šarīʿa a ġihād) nabyla negativního příznaku. I přes jistá omezení, tento výzkum přinesl nové poznatky o současné vrstvě arabismů v českém jazyce a může posloužit jako základ pro další výzkum arabismů v češtině.

Klíčová slova: arabismus, čeština, arabština, kolokace, lexikální výpůjčky